

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om pengeinstitutters rentemarginal.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ophævelse af lov om pengeinstitutters rentemarginal [af Glistrup m. fl.].

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse.
(Lovforslag nr. 168. Fremsat 28/1 76).

Lovforslaget sattes til behandling.

Poul Mortensen (S):

Når bistandsloven den 1. april 1976 træder i kraft, vil driften af en række institutioner overgå til kommunal eller amtskommunal drift. Disse kan efter loven oprettes og drives af kommunerne eller som selvejende

institutioner, med hvilke kommunerne eller amtskommunerne indgår overenskomst.

Med hensyn til løn- og ansættelsesforhold på kommunalt og amtskommunalt ejede institutioner har kommunerne gennem deres forskellige organisationer nedsat et lønningssnævn, der på kommunernes vegne hidtil har forhandlet løn- og ansættelsesforhold. Lovforslaget her tager sigte på at udvide denne kompetence til også at omfatte løn- og ansættelsesforhold for personale på de selvejende institutioner, og denne forenkling kan vi fra socialdemokratiet give vores fulde tilslutning til. Jeg kan også love at efterkomme ministerens ønske om en hurtig udvalgsbehandling.

Anna Dorith Skriver (V):

Venstre kan tilslutte sig indenrigsministerens forslag om, at kommunernes lønningssnævn efter 1. april 1976 skal godkende løn- og ansættelsesforhold for personalet i de selvejende institutioner, som ved bistandslovens ikrafttræden kommer under kommunernes ansvarsområde.

Vi håber på en meget hurtig udvalgsbehandling, så vi kan få også denne lovændrings bestemmelser frem til kommunerne inden 1. april.

Jytte Røge (FP):

Ved første øjekast ser denne tilføjelse til lovens § 67 meget rimelig ud, når man betragter den ud fra synspunktet lige løn for lige arbejde, men som hovedregel er det fremskridtspartiets politik at fremme det private initiativ. Når disse institutioner hidtil har kørt godt uden offentlig indblanding, ser fremskridtspartiet ingen særlig grund til at ændre på disse forhold.

Det, jeg især vil hæfte mig ved, er personalets ansættelsesvilkår. Mange af de institutioner, der her er tale om, har sikkert været helt private, før de er overgået til at blive selvejende. Det vil altså sige, at mange af disse selvejende institutioner — her tænker jeg på syge- og plejehjem — har personale, der hverken er uddannet som sygehjælpere eller omsorgsassistenten, men er oplært af den pågældende institution. Dette personale har gennem årene været institutionens stampersonale og har derfor fået et indgående kendskab til patienterne.

[Jytte Røge.]

Når nu dette personale skal ind under kommunernes lønningsnævn for at få et ensartet lønniveau, kan jeg udmærket forestille mig, at man også vil fordrer en ensartet uddannelse. Derfor vil jeg da gerne spørge ministeren, om en dygtig og veltjent medarbejder, der ikke opfylder et eventuelt uddannelseskrav, kan risikere at blive afskediget, eller vil man måske forlange, at disse medarbejdere skal sendes på kursus blot for at lære det, de har kunnet i mange år?

En del af de selvejende institutioner, der her er tale om, har patienter med psykiske lidelser. Udskiftning af personale eller blot det, at en ting pludselig skal gøres anderledes, skaber straks uro hos sådanne patienter. Det er derfor vigtigt for mig at vide, hvilke konsekvenser lovforslaget indebærer for personalet og derigennem for patienterne, inden mit parti gør sin stilling op.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig ministerens lovforslag. Jeg har kun et enkelt spørgsmål, og det går på, hvad der ligger i det forbehold, som lønningsnævnet har taget. Det er nævnt sidst i bemærkningerne.

Hagen Hagensen (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Karen Thurøe Hansen, er forhindret i at være til stede her i dag, skal jeg på hendes vegne fremsætte nogle enkelte bemærkninger, som går på, at det vel er naturligt, at der skabes så nogenlunde ensartede forhold inden for de forskellige institutionsområder, hvor den centrale styring falder bort med bistandslovens ikrafttræden og det fremover overlades til kommuner og amter at varetage løn- og ansættelsesforhold for personale ved de nævnte institutioner.

Der kan peges på, om lønningsnævnet eventuelt udvides med repræsentanter for de selvejende institutioner, der har indgået overenskomst med de kommunale og amtskommunale myndigheder.

Det er mit håb, at det ikke med lovforslaget tilsigtes på nogen måde at knægte det private initiativ, som de selvejende institutioner er udtryk for, og som anses for at være et værdifuldt indslag i hele vort system. Vi er rede til at deltage i en hurtig behandling af lovforslaget.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg skal ganske kort sige, at så vidt jeg kan se, indebærer lovforslaget en udligning og en modernisering af ansættelsesforholdene ved en del af de institutioner, der er her i landet, og jeg kan tilsige en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Ritta Ahm (KrF):

Lovforslaget er fremsat for at skabe ensartede løn- og ansættelsesforhold for såvel privat som offentligt ansat personale, og det medfører, at de private institutioner i en arbejdssituation som den nuværende ikke trykker lønniveauet ned.

Det er i bemærkningerne til lovforslaget oplyst, at der også på nuværende tidspunkt er et centralt tilsyn med løn- og ansættelsesvilkår for personale ved de af offentlige midler finansierede børneforsorgsinstitutioner. Dette tilsyn har socialministeren og finansministeren varetaget, men det bortfalder nu ved bistandslovens ikrafttræden. Man kan derfor anføre, at den centrale styring blot overføres fra ét offentligt organ til et andet, og at det er rimeligt, at kommunerne fører tilsyn med løn- og ansættelsesvilkårene ved de institutioner, de i det væsentlige finansierer.

Men jeg synes, at der måske kunne komme nogle ulemper ved dette lovforslag, og det er med hensyn til institutioner, som stiller visse kvalifikationskrav ud over de sædvanlige. De får ingen mulighed for at honorere disse gennem højere løn el. lign.

Af § 67, stk. 4, fremgår det, at indenrigsministeren efter forslag af de i nævnet repræsenterede organer fastsætter dets sammensætning og virksomhed, men da de private institutioner ikke er repræsenteret i nævnet, får de således ingen væsentlig indflydelse på de ansattes forhold. Jeg vil i den anledning godt spørge indenrigsministeren, om ikke vi kan få en sådan repræsentation i nævnet.

En yderligere ulempe er også, at nævnet får kompetence til at fastsætte retningslinjer for antallet af stillinger i nærmere angivne personalegrupper. Det fremgår af bemærkningerne, at man sikkert vil betinge sig, at forhandlingskompetencen vedrørende personale på de pågældende institutioner afgives til vedkommende kommunale organisation, hvilket medfører, at kommunerne

[Ritta Ahm.]

får fuld kontrol med personalet i de af lovforslaget omfattede institutioner.

For mig ligger der mere i forslaget her end blot det rent administrative ved en overførsel fra et organ til et andet, men jeg håber, at jeg får mere hold på mine betænkkeligheder, når sagen kommer i udvalg, og jeg vil naturligvis følge dette udvalgsarbejde på en positiv måde.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne mener, at der ligger en fornuftig reform i det lovforslag, der her er fremsat, men ifølge forslaget tekst siges der:

„Indenrigsministeren kan bestemme, at også løn- og øvrige ansættelsesforhold for personale ved selvejende institutioner. . .“ osv.

Der står altså, at ministeren *kan* bestemme, og så må jeg spørge: *vil* ministeren også bestemme? For skal denne ordning gennemføres, mener vi, at den skal gennemføres for alle kommuner, og så mener vi ikke, det skal være sådan, at nogle kommuner kan få lov til at gennemføre den og andre kommuner ikke. Vi mener, at så må det være ensartet.

Endelig kan jeg sige, at vi kan støtte lovforslaget, dog med det forbehold, at denne ligestilling ikke må føre til arbejdsmæssige eller lønmæssige forringelser for personalet.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Til det sidste, hr. Kaj Hansen siger, om det betyder, at man skal forringe situationen på de selvejende institutioner, kan jeg svare klart nej. Det er ikke hensigten.

Når hr. Kaj Hansen samtidig spørger, om bestemmelsen om, at ministeren kan, også betyder, at han vil, kan jeg også her svare bekræftende. Det er klart, at det gælder samtlige kommuner. Det kan ikke gælde nogle ganske enkelte kommuner. Det drejer sig om en ligestilling.

Må jeg i øvrigt sige tak for den venlige modtagelse fra socialdemokratiet og fra venstre ved fru Anna Dorith Skriver.

Må jeg sige til fru Jytte Røge, der tilsyneladende er begyndt at blive betænkelig, at jeg har næsten altid hørt fra fremskridtspartiets side, at det offentlige ikke skulle være lønførende, og nu taler man om det private

initiativ. Må jeg gøre fru Jytte Røge opmærksom på, at her drejer det sig om at samordne privat initiativ og offentligt initiativ i den forstand, at lønnen skal være den samme.

Når fru Jytte Røge taler om, at det skal være på ensartede vilkår, så er det klart, det er lige så klart, at lige arbejde skal betales med lige løn, og det går jeg ud fra at fru Jytte Røge og jeg ikke kan blive uenige om.

Hvorvidt der så skal et kursus til for at klare problemerne, tør jeg ikke svare på på nuværende tidspunkt, men jeg går ud fra, at fru Jytte Røge, som repræsenterer fremskridtspartiet, er af den opfattelse, at man ikke skal betale for mere arbejde end det, der udføres i så henseende, og det kan vi vel ikke blive helt uenige om. Jeg tror i øvrigt ikke, der bliver nogen problemer, lad det være sagt.

Fru Aase Olesen gav tilslutning og sagde, at i bemærkningerne var der en udtalelse om forbehold. Lad mig sige, at der kan jo være andre institutioner beslægtet med selvejende institutioner, som indenrigsministeren kunne være interesseret i også kom under det kommunale lønningsnævn. Jeg kan ikke på nuværende tidspunkt sige hvilke, men jeg vil bare have den mulighed at drage dem ind, hvis lejlighed skulle gives og nødvendigheden byder noget sådant.

Hr. Hagen Hagensen sagde, at man skulle ikke knægte det private initiativ. Helt enig, hr. Hagen Hagensen, det er der heller ikke tale om. Her er der tale om, at når kommunerne har ansvaret og det lægges ind under kommunerne, kan vi ikke være i den situation, at i de selvejende institutioner lønner man bedre og i de kommunale institutioner dårligere eller omvendt. Der må være tale om en ligestilling, jfr. det, jeg sagde om lige løn for lige arbejde.

Til fru Ritta Ahm må jeg sige, at her er der rigtignok bare tale om en overføring fra, at socialministeren og finansministeren havde tilsynet, til, at det nu bliver det kommunale lønningsnævn. Her ligger i og for sig ingen realitetsændring, men en flytning af ansvaret. Om der skal stilles større krav, vil jeg også sætte et spørgsmålstegn ved. Men når fru Ritta Ahm sætter spørgsmålstegn ved, om de selvejende institutioner skal have repræsentationsret i lønningsnævnet, så må jeg dertil sige, at det har de faglige

[Indenrigsministeren.]

organisationer ønsket gennem mange år uden at få det, og jeg ser ingen grund til, at de selvejende institutioner, bare fordi vi flytter et ressortområde, skal have en sådan ret, som andre ikke har kunnet få.

I øvrigt tak for venlig tilslutning. Jeg håber, vi kan blive enige om at gennemføre dette lovforslag, således at det får virkning fra bistandslovens ikrafttræden pr. 1. april 1976. Der er i og for sig ikke tiltænkt nogen ændring, men bare tale om, at vi stadig væk må have styr på udviklingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om begrænsning af svovlindhold m. v. i brændsel.

(Lovforslag nr. 169. Fremsat 28/1 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Normann Andersen (S):

Det er ikke min opfattelse, at forslaget til lov om ændring af lov om begrænsning af svovlindhold m. v. i brændsel vil give anledning til de store meningsforskelle her ved første behandling.

Hidtil har der været faste grænser for svovlindholdet i brændsel, der anvendes i faste anlæg; dette udvides nu med ordene „samt til transportformål“.

Lovforslaget, der er fremsat på foranledning af et EF-direktiv, er et led i bekæmpelsen af den luftforurening, der gennem årene er blevet ret så omfattende, og som, hvis ikke en begrænsning finder sted, vil komme til at virke altødelæggende både for mennesker, dyr og materiel.

Vedrørende den tekniske side af sagen vil jeg indtil videre lade dette stå hen. Jeg mener ikke, at mine forudsætninger for en

diskussion på dette område er tilstrækkelige her og nu, og af samme grund må jeg derfor henholde mig til en opklaring på dette felt i de kommende udvalgmøder.

Derudover vil jeg gerne give udtryk for det absolut positive, der ligger i, at de europæiske lande i fællesskab er blevet enige om at begrænse den meget alvorlige luftforurening, og det skal da være mit håb, at man også i alle andre forureningstilfælde ret hurtigt kan finde frem til enighed om fælles foranstaltninger, der kan medvirke til, at forureningssvøben bliver så lille som overhovedet muligt.

Med disse ord vil jeg hermed anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Peter Holst (V):

Da venstres ordfører, hr. Kristen Østergaard, er forhindret, har jeg fået i opdrag på venstres vegne at meddele, at vi kan tilslutte os lovforslaget.

Hans Bjergogaard (FP):

Heller ikke jeg skal på baggrund af det foreliggende lovforslag starte nogen lang debat om EF, men blot meddele, at fremskridtspartiet også kan tilslutte sig lovforslaget.

Ole Olsen (SF):

Jeg skal også nok undlade at trække tingene i langdrag. Det er jo et EF-direktiv, det handler om, og som bekendt kan mit parti ikke særlig godt lide EF, men der skal da ikke lyde utak af den grund til regeringen, fordi den fremsætter dette lovforslag, det skal den nærmest gøre.

Vi synes, det er et godt lovforslag, men jeg synes nok, jeg føler trang til at bede handelsministeren om en forsikring på regeringens vegne. Det er jo sådan, at de nordiske lande inklusive Danmark har alle smerterne fra Ruhrindustrien, og det er meget godt med direktivet, men det er måske nok så væsentligt, hvad der faktisk sker i udviklingen. Af miljøministeren vil jeg godt have en forsikring om, at man fra regeringens side følger dette op og lægger pres på Vesttyskland. Direktivet drejer sig jo ikke bare om transportforhold, som lovforslaget siger, direktivet handler også om sænkning af forureningsgrænserne. Jeg vil som sagt godt bede miljøministeren om at forsikre, at det